

har den Tro til vor højtærede Finansminister, at han vil gøre sig sin yderste Umage for, at der kan komme noget ud af Sagen, og jeg har ogsaa den Tro, at Tingets Medlemmer i det hele taget ville strække sig vidt og imødekomme alle rimelige og berettigede Krav for at faa Sagen gennemført, men saaledes som Sagen er forelagt, tyder det just ikke paa, at der er nogen ret god Udsigt til, at den skal kunne gennemføres. Den Afstand, som der er mellem Kommissionens Flertals og Mindretals Stilling, er i Virkeligheden meget betydelig, og det er ikke let i Øjeblikket at se, hvorledes der skal kunne opnaas nogen stor Enighed ved Indrømmelser. Der antydedes i Gaar af det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (Bertelsen), at man sikkert fra alle Sider vilde være villig til at gøre betydelige Indrømmelser, men jeg tror dog ikke, at man fra Flertallets Side skal gøre sig alt for store Forventninger med Hensyn til de Indrømmelser, der ville blive gjort fra Mindretallets Side. Jeg tror, at Mindretallet har strakt sig saa vidt i Indrømmelser, som det paa nogen Maade er muligt, og jeg er sikker paa, at lige saa vel som vi have faaet Behrejdelse hidtil, ville vi fremdeles faa Behrejdelse for, at vi have strakt os for vidt. Som et af de vigtigste og første Punkter i saa Henseende skal jeg nævne den Nedgang, vi have foreslaaet i Toldindtægterne; den andrager henved 6 Millioner Kr. eller 5,900,000, medens derimod Flertallet er gaaet til en Forhøjelse af 154,000 Kr. Dette maa jo erkendes at være en meget betydelig Forskel. Den Beregning, Flertallet har gjort med Hensyn til den Nedgang, det er kommet til, og som det mener at være 1 Million Kr., kan jeg ikke i mindste Maade tage i Betragtning, fordi vi for vort Bedkommende slet ikke have anstillet nogen saadan Beregning, og det maatte vi jo gøre, for at der kunde komme en Sammenligning til Stede. For øvrigt er den Nedsættelse, Flertallet her er kommet til, efter vor Mening tilvejebragt paa en ganske vilkaarlig Maade. Men altsaa her have vi en meget betydelig Forskel i Opfattelserne, og jeg tør nok sige, at det er et Krav, som fra Mindretallet maa stilles absolut, at vi maa til en betydelig Nedgang i Toldindtægterne, dersom vi skulle blive enige om nogen Toldreform. Det er erkendt fra alle Sider, men særlig fra Oppositionens Side, at den Maade at tilvejebringe de nødvendige Midler paa, at paalægge høje Forbrugsafgifter gennem Toldafgifterne, i det hele taget er en uretfærdig Beskatningsmaade, idet der derved paalægges en stor Del af Samfundets Medlemmer,

som slet ikke have Raad til at betale Afgifter til Staten, en meget væsentlig Del af de Byrder, som nødvendigvis maa udredes til Samfundets Husholdning. Dette er uretfærdigt, og derfor forlange vi absolut, at her maa finde en betydelig Nedgang Sted. Vi hævde tillige, at saaledes som vore finansielle Forhold ere for Øjeblikket, kunne vi ogsaa taale en Nedgang. Det fremgaar jo af Finansregnskaberne for de to forløbne Aar, siden vi fik Forliget, at vi ere gaaede fremad og have faaet vor Kassebeholdning forøget med 10 Millioner Kr.; jeg antager, at der i Aar bliver 5 Millioner Kr. tilovers, og at vi altsaa kunne gøre Regning paa en saadan aarlig Forøgelse af vor Kassebeholdning. Det er da klart, at vi meget godt kunne taale en Nedgang som den, vi have stillet Forslag om, nemlig c. 3 Mill. Kr. og endda staa os meget godt. Hvorfor holder nu Regeringen og Flertallet i Kommissionen og Højre i det hele taget saa stærkt paa at beholde de indirekte Skatter, og hvorfor stræbe de efter at faa dem endogaa betydelig ubdvide ved samtidig at komme med et Forslag om en Brændevinskat, der kan indbringe indtil 13 Mill. Kr.? Hvorfor gør man det? Ja, det gør man af den Grund, at man ikke har nogen Tillid til Folket og dets Repræsentanter, ikke tror, at de ville udrede de fornødne Midler til Samfundets forsvarlige Husholdning. Man vil have disse Midler ind paa den Maade, at man kan raade over dem, uden at man behøver at spørge Repræsentationen derom. Dersom man fra Højres og Regeringens Side havde Tillid til Befolkningen og dets Repræsentanter og stoled paa, at de til enhver Tid vilde være villige til at bevilge alt, hvad der var fornødent til Samfundets forsvarlige Husholdning, hvilken Nødvendighed var der saa for at holde paa, at der aldrig kan finde nogen Nedgang Sted i Indtægterne gennem den indirekte Beskatning, saa at man tværtimod stadigt stræber efter paa alle Maader at faa dem forøgede? Og de ere blevne forøgede i Aarenes Løb i en ganske betænkelig Grad, hvortil der ingen som helst Grund er. Nej, Grunden til den hele Misføre, vi leve under, og som vi paa en eller anden Maade maa ud af, nemlig, at vi staa her Aar efter Aar og skulle skabe Reforme paa forskellige Omraader og ingen Begne kunne komme — Grunden dertil er til syvende og sidst den, at der er et Mistillidsforhold til Stede. Dette skulde derfor være det første, vi skulde have vor Opmærksomhed henvendt paa, og der kunde jo ogsaa være lidt Haab om, at denne Regering i særlig Grad vilde have lagt sig efter at tilveje-